

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معروفی

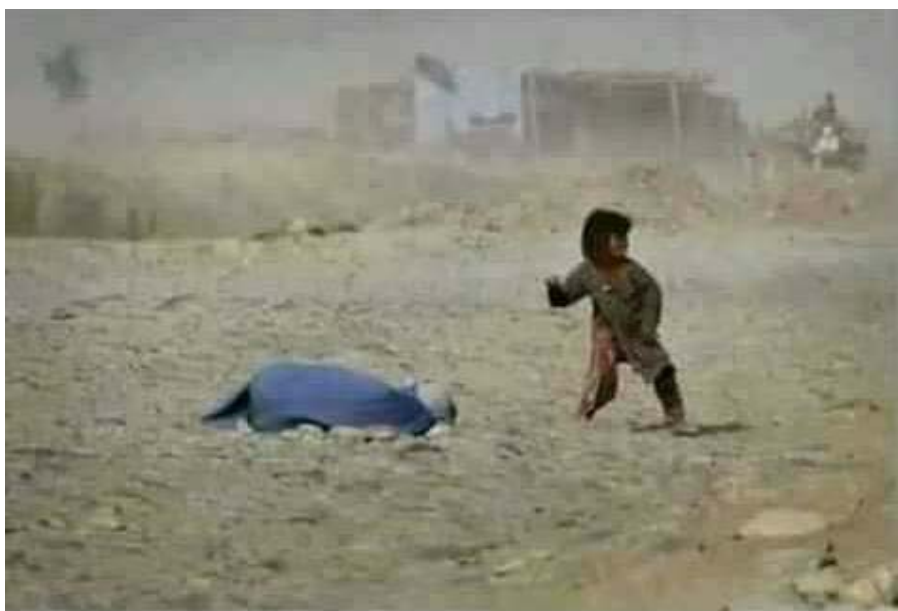
۲۷ می ۲۰۱۸

زخمهای مرگبار دینداران متحجر بر پیکر زن بی دفاع افغان

طبق معمول امروز صبح مضامینی را که در پورتال به نشر سپرده شده بود، از نظر گذشتاندم. مضمون همکار گرانقدر پورتال "محمد عمر قریشی" معنون به "یهوه خدای قهار یهود و سنگسار زنان" به مانند سایر مضامین از نظرم گذشت. باور کنید که با چشم پراز اشک و با دنیای پر از نفرت به عکس زن مظلوم افغان که به یقین ده ها زخم تحجر بر پیکر مظلومش حواله گردیده و آنهم در مقابل چشمان پسر کوچکش سنگسار شده، به فکر آتش زدن جراثیم تبار و دین و مذهب و زبان شدم.

طوری که در عکس دیده می شود، طفل معصوم چاره ای دیگر نداشته به جز اینکه می خواهد تا با پرتاب سنگ به جانب دینداران جنایتکار انتقام مادرش را بگیرد. به یقین تا زمانی که این طفل زنده است هیچ گاه صحنه وحشتناک سنگسار مادرش را توسط دینداران بی وجدان فراموش نخواهد کرد. دینداران متحجری که خود هرگز به آنچه ایمان و عقیده دارند، پایبند نیستند ولی می خواهند با تطبیق احکام دینی و مذهبی قرون وسطائی و آنهم بالای انسانهای مظلوم و بی دفاع که بر پیشبرد زندگانی خود نه حقی دارند و نه حقوق شان مورد بازخواست و بررسی قرار می گیرد، خود را پیرو دین محمدی وانمود کنند. مارا ایمان بر آن است روزی خواهد رسید که این کودک و کودکان یتیم و بی پناه دیگر

قادر شوند تا انتقام
ذلت، حقارت و
ناتوانی و شکنجه
هائی را که نا نجیبان
تاریک اندیش قرن
در حق مادران و
پدران و دیگر
وابستگان شان روا
داشته اند، بگیرند و
کشور را از لوث
وجود خائنان و
وطنفروشان پاک
کنند.

با گذشت هفده سال تجاوز بر کشور عزیز ما دیده می شود که کشور ما امروز نه تنها آغشه در خون و فضای آن آلوده از گند و تعفن استعمار، دولت دستنشانده، داعش و طالب شده است، بلکه برای خلق های آن زندان و استعمار زندانبان آن گردیده است، زندانی که در هر سلول سرد و تاریکش چه فاریاب و فراه است و چه هلمند و خوست و چه خواجه سبز پوش و شیرین تگاب، بی رحمی، قساوت، جنایت، فقر و گرسنگی، اعتیاد و کشت و کشتار در کار و جریان است، در این زندان ناله و فریاد بیگناهان در گلو خفه و خاموش گردیده است. در این زندان قانون وحشت و دهشت حاکم بر سرنوشت خلق ستمدیده به خصوص زنان افغان است که با سرنوشت های غم انگیز مواجه هستند. زنان علاوه بر این که در زندان ذلت و اسارت مردان و جامعه مرد سالار باید محبوس و خاموش باشند، تخطی از اوامر آنها محکوم به مجازات سنگسار است. کشوری که دولت خاین و نوکر اجنبی بدون حاکمیت و تحت اداره و کنترل استعمار است، هر کدام از تاریک اندیشان دین سالار دوران، مجری قانون شان هستند.

استعمار از هفده سال بدین سو با اقدامات غیر انسانی در صدد است تا با تطبیق احکام دینی و مذهبی توسط دست پروردگان خود طالب و داعش، ذلت و حقارت و ناتوانی را جزء طبیعت زن بسازد. آنها زنان را برده وار مجبور می سازند تا در تمام مسائل زندگانی از قوانین دینی و مذهبی جامعه مرد سالار اطاعت کنند. زنان بر مبنای دین و مذهب و رسوم و عاداتی که زن را به شدت مورد ستم قرار می دهد و انسانیت او را به هیچ می انگارد، در بردگی مرد قرار داده می شود. در کشور به اسارت کشیده ما برخورد با زن به گونه ای است که گویا یک شیء است، نه انسانی که می باید به وی به مثابه سازنده واقعی جامعه احترام قایل شد. زنان در صورت عدم اطاعت از مردان نه تنها مورد مجازات که سنگسار و بریدن گوش و بینی است بلکه اکثراً مجبور می شوند تا دست به خودکشی و خودسوزی نیز بزنند.

اگر ما زن ها امروز با بی تفاوتی به صحنه سنگسار این زن و زن های دیگر برخورد کنیم، به یقین که فردا شاهد بربادی صدها چنین زن دیگر خواهیم بود. این جنایتکاران قرن قادر خواهند شد تا احساس انسانی من و تو و به خصوص نسل های بعدی را به مرور زمان در درون نطفه نابود کنند. در این جاست که وظیفه زنان آگاه است تا با تبلیغ و روشنگری و دادن آگاهی به جوانان مانع شوند تا آنها نتوانند با فریب و نیرنگ بر ذهن و روان آنها مسلط گردند.

استعمار با حمایت از ارتجاع و با پایمال کردن شایستگی، شخصیت، حیثیت و ارزشهای شخصی و انسانی نصف جامعه که زنان هستند، قادر خواهد شد تا آنها را غرق در سکوت و رکود نماید و به آسانی بتواند حاکمیت خود را بر نصف دیگر جامعه حفظ نماید. خاموشی ما زنها در مقابل جنایاتی که امروز در سراسر کشور ما در جریان است، مرگ تدریجی است. با معاذیری که داریم اگر در داخل کشور نمی توانیم کاری را انجام بدهیم، لااقل می توانیم تا جلو تبلیغات کثیف و بی مسؤولیت حامیان استعمار و دولت دست نشانده (غنی - عبدالله) را که توسط مضامین خود انتشار می دهند و یا شفاهی اظهار می دارند، گرفته با صراحت و قاطعیت با آنها برخورد نمائیم و نگذاریم که آنها خلقها را با جملات فریبنده که همین دولت بهتر از طالب است، به رفتن به پای صندوق های رأی تشویق نمایند و بر تداوم اسارت و بردگی و بربادی خاک من و تو، استعمار و دولت مستعمره را یاری برسانند.